

*Een tuin vol kleurenlust
en weelderig*

Ik BEN de wind uit de bergen van Kreta
ik waai om je heen
maar je ziet me niet

meisjes met ronde oogjes en witte tandjes
zoenen me met een glimlach
maar je merkt het niet

uit een blauwe bal spring ik naar je toe
met een web van parels om mijn hals
in iedere parel blinkt je gezichtje
maar je weet het niet

ik zwem met de zilveren vissen
uit de zee van Egeia naar je toe
ik spartel een scherm druppels voor je voetjes
maar je beseft het niet

ik ben de herdershoorn in de verte
van het witte Iraklion
mijn tonen gonzen op het krulletje van je lippen
en je raadt het niet

ik ben de vreemde die je altijd verwacht
een ontmoeting bij een verborgen bron
waarin je blote voetje me kussen wil
en je ziet me niet

in het licht van de morgen raak ik je vingertoppen
je wilt dat ik bij je kom tot je de adem hoort
van mijn kinkhoorn op het strand
ik weef je in een slinger van vergeten verdriet

misschien voert de ochtendbries mijn klanken
naar de tepels van je borst
dan voel je je wimpers veilig over je ogen
en neigen je lippen naar mijn vreemde mond

ik ben de boezoeki uit de bergen van Kreta
ik zing voor jou een liefdeslied
misschien hoor je me niet

HET RODE scherm van de parasol over mijn hoofd
bij het café waarbinnen donkere lachsalvo's zwerven
het terras met zijn rood blad prunus leeg
een zweverig gevoel zakt in mijn hoofd
de koelte is me nu raadselachtig vreemd
onverklaarbaar hangt een waan op de Troonplaats
een enkel zwijgend hoofd bij het zwarte menubord
bange kinderen vluchten de handen geklemd
om het warme brood in het valavond paars
rondom mij voert de aandringende regen
zachtaardig verontrusting aan
een vreemde vrouw vervroren in een kaftan
zij loopt op gouden muiltjes naar de Krim
onder acacialover de straathoek
schuin de straat over naar het kraakpand
het verlaten Entrepot de Vins Bordelais
ik sla een blad om van het boek
Aljosha Karamazov zit bij de muur gehurkt
twijfelend over leven en dood

DE AVOND was groen
de lucht citroengeel
een zwarte zwaluw zweefde door het decor
jij was een lichtblauwe vrouw
in het omberen struikgewas
je vingers waren roze
je ogen grijs
toen je bij mij kwam
te midden van de lange buigende
witte margrietten

Jij was dat en veel meer

Ik heb alle wegen van mijn weemoed versperd
met jonge eikenstammen
het loof schiet uit hun schors
het kondigt mij verscholen krachten aan
waar ik mijn naakte voet ook zet op de plaveien
kruipt onkruid voor me weg

het gezegende water dat sprakeloos wachtte
stort op me neer uit het moederbekken
het laatste giftige blad spoelt van mijn schouder
ik ben weer onkwetsbaar

in mijn mond groeien weer klanken
terwijl mijn gedachten wegwandelen
tussen de schermen der oervarens
van het Paleolithicum

IN DE laatavond dwalen door de holle straten
de kernstad staat versteven
in montages van kille lichtreclame
dode plastiekkleuren
gestorven blauw geel en rood
vonkende druppels aan snoeren
een waterval lichtjes
de beiaard slaapt
de stilte heeft de stad veranderd
in een geheime wereld
honderden dames in zwarte en rode kleren
splinternieuw
honderden heren in elegante kostuums
piekfijn
kijken steil zwijgend voor zich
in de uitstalramen
sommigen zijn nog naakt
zij wachten tot zij gans alleen zijn
in de Kerstavond
misschien fluisteren zij in hun mannequintaal
over de zonderlinge wezens
die overdag armen en benen bewegen
iedere dag worden die ouder
tot ze niet meer langskomen
dan komen hun kinderen
die ouder worden
en verdwijnen
het houdt nooit op

EEN WITTE zwaan op het ijs
de tijd staat stil in mimosagoud
wachtend op de doodsreutel

de dode maan klimt
over de marmeren rivier
geen water vloeit naar de jeugd

IN JE zwarte jurk
gestreeld
kwam je
met gewichtloze vingers
je aura ving me
het witte
van je donkere ogen
gleed in me
je werd ontroering
door jou
werd verwondering
onuitsprekelijk

DE MORGEN sijpelt wat citroen
op de oesters van mijn ogen
ik voel de nacht in mij verdrogen
de wereld wordt weer blauw en groen

rondom mij de oceaan
van mijn duizend handen
op de kurken stranden
spoelen ligstoelen aan

naar het verboden licht
klim ik langs graten van de dag
het oceaanschuim slaat een slag
groene rimpels over je gezicht

door de ramen van het restaurant
drijven schimmen en nimfen voorbij
je stoel met je handtasje zwemt naar mij
ergens wordt een lijk verbrand

MIDDEN IN je tuin staan
een tuin vol kleurenlust en weelderig
van roze rozerood tot goudoranje
zwaanwit het korenbloemenblauw
het gele van de avondzon en het paars
midden in je tuin je lievelingslied neuriën
in zoete geuren, teerbitter of anijs
exotisch peper gember citroenzuur
of donker amber
leven midden je fuchsias je gerberas
je aloë en lelies je jasmijn uit Perzië
rode anthurium en witte anjers
lichtrode euphorbia kerststerren
en lepelplanten de gele alcantaria
en de rozen van overal op de planeet
de koningin pronkend in lange vazen
midden in je tuin staan
waar hoor ik je zingen
in die andere wereld

ALS DE paradijsvogel
opstijgt
uit de heester
de bloedrode
azalea japonica
dwarrelen
gele vlokken
over je heen
tot een gouden
bladerhuid
je naakt omhult